



## Polvorí de Reguant

Sant Mateu de Bages

### Ubicació

<b>Comarca:</b>	Bages
<b>Lloc/Adreça:</b>	Demarcació de Castelltallat
<b>Emplaçament</b>	Des de can Prat Barrina camí est uns 1.300 m, passades les mines d'Utgés
<b>Alçada:</b>	661

### Coordenades:

<b>Latitud:</b>	41.80934
<b>Longitud:</b>	1.60818
<b>UTM Est (X):</b>	384388
<b>UTM Nord (Y):</b>	4629544

### Classificació

<b>Número de fitxa</b>	08229 - 417
<b>Àmbit:</b>	Patrimoni immoble
<b>Tipologia</b>	Element arquitectònic
<b>Estil / època:</b>	Contemporani
<b>Segle</b>	XX
<b>Estat de conservació</b>	Regular
<b>Notes de conservació:</b>	Estat d'abandó
<b>Protecció</b>	Inexistent
<b>Accés</b>	Fàcil
<b>Ús actual:</b>	Sense ús
<b>Titularitat</b>	Privada
<b>Titular:</b>	08229A009000160000MX

### Fitxes associades:

[Mines de Mihomes o de Reguant](#)

<b>Autoria de la fitxa</b>	Jordi Piñero Subirana
<b>Data de registre de la fitxa:</b>	dv., 20/10/2017 - 02:00

## Descripció

Polvorí d'unes mines de lignit, concretament de les mines de cal Milhomes o de Reguant, que es troben uns 600 m al nord-est d'aquest lloc. Eren propietat de la família Reguant, de Súria. El polvorí es troba al marge d'un camí i consisteix en una cavitat amb diverses petites cambres excavades sota terra. Es distribueix en un petit vestíbul, un corredor d'uns 4 metres de llarg i dues cambres: una al fons i una altra de lateral. Les obertures d'accés són obrades amb maó i força baixes. El corredor té una paret també obrada amb maó i la resta de paret i sostre és excavat sota el terra.

### Observacions:

Informació oral facilitada per Àngel Bosch

## Història

Entre els anys 1940 i 50 la política d'aïllament econòmic i d'autarquia van propiciar que s'explotessin diverses mines de carbó de baixa qualitat. És el cas de les diverses mines de lignit que es van obrir a Castelltallat: les de l'Esquerrer, d'Utgés, de Milhomes o de Reguant, del Siller de Bertrams i les de Vailina de Roters. Aquest fet va suposar un gran moviment en la vida tradicional de Castelltallat i dels pobles veïns, que van acollir a centenars de treballadors, molts vinguts de fora i també veïns de la zona que hi anaven a ser el servei militar. En alguns casos, però, els joves pagaven de sota mà i s'estalviaven de fer els treballs a la mina. Les precàries condicions van motivar que a les mines de Cal Milhomes s'hi morissin dos miners. A l'Arxiu Nacional hi ha informació i plànols sobre algunes de les mines.

Alguns miners vivien en barraques, d'altres s'estaven en alguna de les cases de la zona. Pel que fa a les mines d'Utgés és molt recordada la barraca del Méndez, treballador d'aquesta mina que vivia en aquest lloc. Sobre les mines de Milhomes, cal dir que eren propietat de la família Reguant de Súria, que també tenien el polvorí anomenat de Reguant. L'encarregat de les mines era un tal Jacint Vilaseca (Cintet), de la casa de cal Palà, a Prades. L'explotació a l'interior de les mines es feia mitjançant vagonetes amb rails. A l'anomenat Museu de l'Avi (al mas Pujol, de Súria, propietat de la família Reguant) s'hi exposa alguna fotografia i documents de l'explotació d'aquesta mina. Valentí Reguant, pare de l'actual propietari, n'havia fet l'explotació.

## Bibliografia

AA.DD (2017). Memòries Castelltallat. Història popular de la pagesia al municipi de Sant Mateu de Bages. L'Arada, SCCL, p. 36-37, 44-45, 132-133.

